

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121208210
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6121208210.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: A. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, B., zast. WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie č. 1, Prešov, o zaplatenie 18.378,63 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. októbra 2021, č.k. 24Csp/21/2021-149, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanej **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 18.378,63 eur s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že jeho právny predchodca (VÚB, a.s.) poskytol na podklade zmluvy o úvere žalovanej peňažné prostriedky, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaná zmluvu porušila riadnym a včasným nesplácaním jednotlivých mesačných splátok, následkom čoho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Žalovaná dlžnú sumu nevrátila. Následne právny predchodca žalobca postúpil túto pohľadávku na žalobcu. Žalobca sa obrátil na súd z dôvodu, že žalovaná dlžnú sumu neuhradila.

3. Súd prvej inštancie skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Po dokazovaní súd prvej inštancie považoval za preukázané, že v nadväznosti na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona o bankách neprišlo k platnému právnomu úkonu postúpenia pohľadávky z banky na žalobcu, následkom čoho je právny úkon postúpenia pohľadávky v rozpore so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a teda je absolútne neplatný.

4. K procesu postúpenia pohľadávky banky voči spotrebiteľovi na iný subjekt mohlo dôjsť za situácie, že nastala splatnosť splátky a odo dňa splatnosti splátky prešla doba 3 mesiacov omeškania. S ohľadom na ustanovenie § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch môže banka postúpiť pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere len vtedy, ak sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (t.j. po vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu). Banka teda nemôže postúpiť pri spotrebiteľskom úvere len časť

nesplateného dlhu (napríklad 1 splatnú splátku), ale buď musí vyčkať konečný termín splatnosti dlhu, alebo sama vyhlási mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté (§ 565 Občianskeho zákonníka). Banka teda musí vždy - pred samotným postúpením pohľadávky - zaslať spotrebiteľovi výzvu na zaplatenie a predtým dodržať aj ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. upozorniť spotrebiteľa, že po 15 dňoch si uplatní právo na „zosplatenie“ celého dlhu (ak ešte nenastala konečná splatnosť dlhu) v súlade s dohodou oboch zmluvných strán a v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Až potom môže celú zosplatenú pohľadávku postúpiť inému subjektu (aj tzv. nebankovke; pri postúpení pohľadávky banke platí iné pravidlo upravené v ustanovení § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z.).

5. Právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky listom zo dňa 6.3.2020 (založený v spise na č.l. 42). Právny predchodca však pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru nepreukázal súdu doručenie žalovanej písomnej výzvy, ktorá je v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách v nadväznosti na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka podmienkou pre platné postúpenia pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky, dôsledkom čoho je neplatnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky žalovanej z právneho predchodcu žalobcu VUB, a.s. na žalobcu Intrum Slovakia s.r.o. na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020.

6. Žalobca síce na č.l. 37 predložil nedatovaný poštový podací hárok, avšak súd prvej inštancie tento dôkaz vyhodnotil ako nedostatočný na preukázanie doručenia výzvy žalovanej. Najmä ak žalovaná doručenie takejto písomnosti rozporuje a dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu.

7. Preto podľa súdu prvej inštancie žalobca nepreukázal, že by sa výzva dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že preukázať, že písomnosť sa dostala do sféry dispozície spotrebiteľa, musí tá strana sporu, ktorá z doručenia písomnosti pre seba vyvodzuje priaznivý následok. V tomto prípade preukázanie doručenia písomnosti, z ktorej žalobca vyvodzuje pre seba priaznivé účinky v podobe nadobudnutia pohľadávky, je na žalobcovi. Žalobca k uvedenej otázke ďalšie dôkazy nepredložil.

8. Súd prvej inštancie tak skonštatoval, že žalobca nepreukázal dostatok aktívnej vecnej legitímácie, nakoľko na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie nestačí predložiť len oznámenie o postúpení pohľadávky a podací hárok. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal platné postúpenie pohľadávky z VÚB na žalobcu a nepreukázal doručenie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovanej, súd prvej inštancie uviedol, že zmluva, na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky VÚB voči žalovanej, je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný právny úkon, nakoľko je v rozpore so zákonom.

9. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca nadobudol platne pohľadávku VÚB, a.s. voči žalovanej, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, tak súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zo strany žalobcu na podanie žaloby.

10. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore v celom rozsahu neúspešný, a preto patrí žalovanej vo vzťahu voči žalobcovi náhrada trov konania v plnom rozsahu.

11. Proti tomuto rozsudku sa v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolal žalobca.

12. Namietal, že pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že nebolo preukázané, že si právny predchodca žalobcu splnil podmienky požadované v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, predovšetkým čo sa týka doručenia upozornenia spotrebiteľa pri omeškaní so splatením splátok viac ako 3 mesiace, že v lehote nie kratšej ako 15 dní uplatní práva na zosplatenie úveru, toto tvrdenie súdu nie je správne. Spolu so žalobou bola súdu doručená nielen Tretia upomienka zo dňa 26.3.2018 (výzva na úhradu omeškanej splátky), ale spolu s ňou aj podací hárok preukazujúci doručovanie tejto žalovanému, a to pod číslom zásielky RE526451482SK. Z tohto podacieho hárku je zrejmé, že výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 26.3.2018, čo vyplýva z dátumu na ľavej bočnej strane hárku.

13. Obe tieto listiny, a taktiež výzva právneho predchodcu na predčasné splatenie s doručkovou obálkou, sú súčasťou súdneho spisu od doručenia návrhu na vydanie platobného rozkazu. Tieto výzvy boli doručované žalovanému na adresu ním uvedenú v uzavretej zmluve, pričom počas

trvania úverového vzťahu žalovaný neoznámil jeho právnomu predchodcovi inú adresu na prijímanie písomností, a teda preukázal, že zásielky boli zasielané do dispozičnej sféry žalovaného. O žiadnej inej adrese žalovanej jeho právny predchodca vedomosť nemal.

14. Preto je podľa názoru žalobcu nesporné, že preukázal platné zosplatneniu dlhu. V tejto súvislosti upozornil na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade, ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky.

15. Žalobca upozornil, že pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov.

16. Preto žalobca žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu vo výške 18.378,63 eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 18.378,63 eur od 21.7.2018 do zaplataenia a náhradu trov konania vo výške a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

17. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu. S napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie sa stotožnila. Odvolanie žalobcu nepovažovala za dôvodné.

18. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny.

19. Žalobca sa v odvolaní nestotožnil s tým, že mu v konaní nesvedčí aktívna vecná legitímácia v spore. Zastával názor, že podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách boli pre platné postúpenie pohľadávky splnené.

20. S týmto názorom žalobcu sa však odvolací súd nestotožňuje.

21. Podmienky na platné postúpenie bankovej pohľadávky sú podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách tri. Prvou je splatná pohľadávka, druhou je písomná výzva banky klientovi a treťou podmienkou je omeškanie klienta viac ako 90 kalendárnych dní od písomnej výzvy banky.

22. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca (banka - VÚB, a.s.) doručil (resp. odoslal) výzvu vyžadovanú § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovanej. Súd prvej inštancie pritom nepovažoval za preukazujúci odoslanie uvedenej výzvy listinný dôkaz - nedatovaný poštový podací hárok.

23. Aj podľa odvolacieho súdu nedatovaný poštový podací hárok nie je dostatočný na preukázanie odoslania výzvy vyžadovanej § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pri absencii dátumu podania na poštovom podacom hárku je totiž možné z poštového podacieho hárku zistiť nanajvýš to, že právny predchodca žalobcu hodlal adresovať žalovanej písomnosť (nevedno však ani, akú konkrétnu písomnosť). Zistiť, či sa tak aj naozaj stalo, z uvedeného poštového podacieho hárku nemožno.

24. Ani z označenia na ľavej strane podacieho hárku v podobe „UPOMIE3_NEZ_20180326214600_100PP.DAT_afp_JOBID_2150167_CPSC6_1_HAROK“, na ktoré upozorňuje žalobca v odvolaní a upozorňuje, že dátum odoslania výzvy bol 26.3.2018, nie je možné preukázateľným spôsobom zistiť dátum podania, a to predovšetkým vzhľadom k tomu, že poštový podací hárok obsahuje vo svojej úvodnej časti pole Dátum podania, ktorý je nevyplnený. Pritom však, ak právny predchodca nedisponoval údajom na poštovom podacom hárku o podaní poštovej zásielky na poštovú prepravu, mal možnosť túto skutočnosť na pošte reklamovať.

25. Opačnou argumentáciou, ktorú je potrebné odmietnuť ako nenáležitú, by sa prijal záver, podľa ktorého by na preukázanie doručenia stačil (hoci i rukou) vypísaný poštový podací hárok bez skutočného

odoslania na poštovú prepravu. Práve potvrdenie dátumu poštou (resp. i iným poštovým prepravcom) na podacom hárku (resp. inom preukaznom hárku) preukazuje, že skutočne bola písomnosť podaná na poštovú prepravu a má byť doručená adresátovi. Potvrdením dátumu na poštovom podacom hárku sa preto preukazuje, že došlo k odovzdaniu zásielky na poštovú prepravu a môže sa počítať s jej riadnym doručením adresátovi zásielky, a teda i s dôjdením prejavu vôle odosielateľa adresátovi (v súlade s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

26. Správne v nadväznosti na uvedené konštatoval súd prvej inštancie, že dôkazné bremeno ohľadom preukázania doručenia výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách ležalo na žalobcovi, a to obzvlášť za situácie, keď žalovaná namietala, že by jej bola uvedená výzva aj skutočne doručená. Iné dôkazy, ktoré by preukazovali doručenie uvedenej výzvy, neboli žalobcom v konaní prezentované.

27. Preto súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy vyžadovanej § 92 ods. 8 zákona o bankách na platné postúpenie pohľadávky právnym predchodcu žalobcu na žalobcu. Žalobcovi z toho dôvodu nesvedčí aktívna vecná legitimácia v konaní.

28. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi, nakoľko bola v odvolacom konaní plne úspešná. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).